

BORROMÆUSPOSTEN

NYHEDSBREV FRA SKT. KARL BORROMÆUS GRUPPEN

NR. 223 – MAJ 2022

MARIAS MÅNED

Kirkens fromhedstraditioner omfatter to måneder i årets løb, som er særligt dedikeret til Maria, og ikke mindst til at bede om hendes forbøn for vores mange intentioner – nemlig, oktober og maj. I mange lande er maj-andagter endnu en almindelig del af sognelivet, som de også var i Danmark for 50 år siden. Vi kan således finde en række smukke bønner og salmer i den katolske "Salme- og Bønebog" fra 1951 (side 695-698), som er beregnet til sådanne andagter. Disse kan naturligvis også bruges ved andagter i hjemmet, fx i forbindelse med familiens fælles rosenkrans, aftenbøn osv.

Oprindelsen til denne særlige marianske tilbedelse i maj fortæller sig i historien, men der er utvivlsomt en forbindelse til hedenske fejring af foråret og naturens frugtbarhed, som i de tidlige kristne tider (på den nordlige halvkugle!) blev erstattet af devotioner, processions og andagter til Guds Moders ære.

FRA PÅSKE TIL PINSE

40 dage efter Jesu opstandelse fejrer Kirken hans himmelfart. De 40 dage "spejler" på en måde fastetiden, med Påsken som det store centrum: først forberedelsen, så fejringen. De 40 dage ender med Festen for Kristi Himmelfart. På denne dag nærer vi som disciplene både et savn og et håb: Kristus er ikke længere tilstede som menneske på Jorden, men hans opstandelse og Himmelfart giver os det salige håb om evigt liv efter døden. Påskelyset, som gennem hele påsketiden har brændt under hver messe, slukkes på Kristi Himmelfarts dag højtideligt midt i messen, efter læsningen af evangeliet om Herrens Himmelfart. Symbolikken kan selv børn forstå! Påsketidens store lys, den opstandne Frelsers fysiske nærvær blandt apostlene, erstattes nu af en forberedelse til fejringen af Guds store åndelige nærvær i verden og i Kirken.

Fejringen af Helligåndens udgydelse over Apostlene er selvfølgelig *Pinsefesten*, som falder 9 dage efter Kristi Himmelfart. I de ni dage beder man en *Pinsenovene* (ni dages bøn) og forener sig herved åndeligt med apostlene, som efter Herrens Himmelfart ventede på Helligåndens komme.

Helligånden, forklarer Skt. Thomas Aquinas, er sendt til verden for at frelse og helliggøre mennesker, som med deres begrænsede forstand og kærlighed ikke af sig selv kan fatte eller nå Gud. Den virker gennem Guds Kirke, apostlenes efterfølgere, biskopperne, og alle præster: gennem deres belæring oplyst af Helligånden, og gennem sakramenterne som er virksomme ved Helligåndens kraft. Særlig i Dåben og i Firmelsen modtager vi Helligåndens store nådegaver.

HERRENS HIMMELFART STYRKER VOR TRO

Påskedag fyldte Herrens opstandelse os med glæde. På samme måde er hans himmelfart nu en kilde til glæde, for vi fejrer og højtideligholder den dag, da vor jordiske natur blev løftet op over alle himlens hærskarer sammen med Kristus - ja, højt op over englekor, op over alle de himmelske magter, ja helt op til Gud Faders trone.

Vi blev grundlagt og opbygget ved denne række af guddommelige handlinger, for at Guds nådes herlighed måtte blive endnu større. Skønt alt, hvad der kunne bevæge os til ærbødighed, blev taget bort fra vort blik, ville vor tro forblive fast, vort håb levende og vor kærlighed brændende.

Det er den styrke, der bliver givet til ædle sind, og det er de troende sjæles lys, at de uden tøven tror, hvad de ikke kan se med legemets øjne, og retter deres længsel mod det, de ikke kan se. Hvordan skulle fromhed kunne opstå i vore hjerter, og hvorledes skulle nogen kunne blive reffærdiggjort ved tro, hvis vor frelse beroede på dét, der ligger åbent for vore øjne? Vor Frelsers synlige nærvær er blevet omdannet til sakramenter.

For at vor tro måtte blive mere ædel og fast, hviler den nu ikke længere på, hvad der kan ses, men på, hvad der læres, så at de troendes hjerter kunne følge denne læres autoritet i et lys, der kommer ovenfra. Denne tro, der blev styrket ved Herrens Himmelfart og ved Helligåndens komme, gav ikke op overfor lænker, fængsel, langflygtighed, sult, ild, vilde dyr, eller forfølgeres grusomhed.

Over hele jorden har både mænd og kvinder, drenge og piger, kæmpet for denne tro, ja, udgydt deres blod for den. Denne tro har uddrevet djævlene, trods sygdom og bragt døde tilbage til livet. Selv de salige apostle, der ved mange lejligheder var blevet styrket ved vor Herres mirakler og belært ved hans ord, blev alligevel skrækslagne ved hans lidelses gru, og det var kun efter nogen tøven, at de tog imod opstandelsens sandhed.

Men Himmelfarten forandrede dem sådan, at dét, der før havde været en kilde til angst for dem, nu blev en årsag til glæde. De rettede blikket mod Kristus som Gud siddende ved Faderens højre hånd. Deres øjne hindrede dem ikke længere i klart at indse, at Sønnen stod ned fra sin Fader uden at forlade ham og steg op til himlen fra sine disciple uden at forlade dem.

**Prædiken til Kristi Himmelfart,
Skt. Leo den Store (ca. 400-461),
Pave & kirkelærer**

Du kan tilmelde dig vores nyhedsbrev på

www.katolikker.dk

MESSE I DEN EKSTRAORDINÆRE FORM

KØBENHAVN (Jesu Hjerter Kirke): HVER SØNDAG – KL. 18

- øvrige messer & aktiviteter annonceres via www.katolikker.dk

RANDERS (Jesu Hjerter Kirke): Se www.sanktknudsselskab.com

Skt. Karl Borromæus Gruppen er en uformel gruppe af lægfolk knyttet til den ekstraordinære form af den Romerske Ritus, og som arrangerer messerne i ved Jesu Hjerter Kirke i København.

